

У Бачком парламенту - Младен Михаиловић

У среду 16. септембра 2020. године у 14. 30 часова у шумарку иза матичне школе одржан је занимљив разговор Бачког парламента са нашим учеником генерације 2007/2008. године Младеном Михаиловићем.

Кроз овај сусрет желели смо да утичемо на развој компетенција за учење, за комуникацију и сарадњу, за одговорно учешће у демократском друштву, за предузимљивост и оријентацију ка предузетништву.

Наравно, бринули смо о томе да будемо одговорни према свом и туђем здрављу, па смо разговор водили напољу, на чистом ваздуху, поштујући мере заштите од инфекције.

У данашње време када је криза вредности захватила читав свет, реч младих људи који су оријентисани ка науци, природи, волонтерским акцијама, култури и уметности је драгоцен.

Наш драги гост је врло свестран, тако да је његово искуство младог научника-молекуларног биолога, фотографа, лидера домаћих и међународних волонтерских кампова, путника, писца и филозофа драгоцен у професионалној оријентацији наших ученика и ширењу погледа на разне могућности које се пружају младим људима за квалитетно неформално учење и дружење.

Почетак разговора је био везан за **тему учења**, која је најважнији ђачки посао. Младен је говорио о свом искуству у школи и касније, када се укључио у разне организације и јавио на многе адресе које су нудиле младим људима могућности различите од оних које нуди класичан образовни систем, на који смо навикли. Говорили смо и о типовима ђака. Младен има сестру Милицу која је такође, била ђак генерације школске 2011/2012. године. Истакао је да сестра и он имају различите потребе када је учење у питању, па Милицу више одговара класичан школски систем, врло је успешна студенткиња и тренутно је на специјалистичким студијама хемије у Швајцарској. Њих двоје се одлично допуњују када је наука у питању и много им значи сарадња, па је то препоручио и ђацима, јер је у животу све повезано, иако тако не изгледа на први поглед.

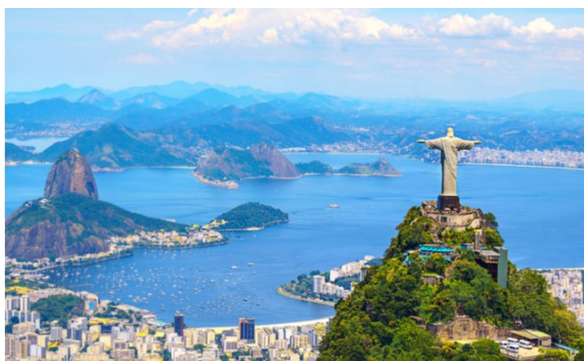
Пошто је одавно изашао из наше школе, наш некадашњи ђак се одушевио што је сада видео да имамо кабинете и одличну опрему. Питао је ђаке шта би они волели да се промени у наставном раду. Ваци су истакли да би волели да сви наставници више користе техничке могућности које школа има (истакли су географију као науку коју воле, али им фали визуелни утисак о лепотама Планете и држава о којима уче). Воле и поштују своје наставнике, али им смета обичај ретких

појединаца да не подржавају питања ученика. Вршњачка подршка им јако значи, јер је угао посматрања вршњака на решавање проблема и задатака често другачији од угла одраслих.

Разговор који смо водили напољу, на свежем ваздуху, навео нас је на размишљање о пољској учионици, која није нова идеја у раду школа. Познато је да мозак, као и цело наше тело воли кисеоник, а да су затворени простори често пуни материја које могу штетно да делују на људе. Желели смо да седимо на трави, али је простор на коме је има неприступачан... Наша школа је у плану за реновирање, јер је простор који користимо недовољан за рад, а у дворишту бисмо волели да видимо и пар места згодних за рад напољу.

Следећа тема су биле могућности које младима од 14 година и више пружају **омладински волонтерски кампови Младих истраживача Србије**. Младен је одавно открио ову могућност путем интернета и од тада је редован корисник, а као одушевљени члан постао је и лидер. Посебно је истакао да су ови кампови одлична прилика за упознавање људи из свих крајева света, учење страних језика, учење нових вештина, интеркултурално разумевање, активно и демократско учешће и мобилност младих, социјалну инклузију, једнакост полова, солидарност, слободу и мир. Преко Волонтерског центра Војводине Младен је био у Немачкој, а као камп-лидер је учествовао на Међународном волонтерском кампу у Обреновцу.

Када смо се поново вратили на тему школе и могућности које ђаци ту имају, Младен је препоручио **програм Интеркултуре** у који је, наравно, био укључен. У нашој Гимназији је срео ђаке из разних земаља, а примио је и госте. Касније се преко свог факултета пријавио за размену студената и провео незаборавних шест месеци у Бразилу. Уживали смо у овом путовању кроз Младену причу о животу и раду у земљи близу океана у коме су се на паузама редовно купали.

Мина, ученица осмог разреда се управо вратила из **Петнице**. Радо је ускочила у разговор о учењу. Рекла је да су јој се погледи на природне науке знатно изменили после боравка на Летњој научној школи јер је тамо имала прилике да ради у одлично опремљеним лабораторијама и на

терену. Понела је албум са фотографијама на којима су разни препарати, подлоге, најсавременији уређаји и опрема, као и амбијенти у којима су полазници боравили радећи озбиљно, али са задовољством. Посебан утисак и на Мину и на Младена оставило је држање у руци животиња које никада раније нису држали. Младен је описао утисак и осећања које је имао када је држао змију, а Мина жабу. И ми смо пуно тога сазнали слушајући ове живописне научне догодовштине.

Наш гост је говорио и о својим интересовањима за филм, фотографију и писање које му је помогло да своје многобројне утиске уобличи и подели са другима. Писао је тако Младен приче и препоруке за филмове у електронском часопису студената Факултета организационих наука Интерфон, преко добрих туторијала научио одлично да фотографише... Направио је и самосталну изложбу фотографија у једној кафе галерији у Београду.

Размишљали смо и на тему: „Шта желим да postanем кад порастем“, а чули смо и од наставнице Љубице Савић и учитељице Vere како је текла њихова професионална оријентација. Међу нама је било будућих младих математичара, биолога, лекара, ветеринара, дизајнера, креатора и спортиста...

Младен је као најважније истакао да треба бити отворен за разне могућности које се пружају младима. Похвалио је школу која подржава интересовања ученика и препоручио ђацима да се слободно укључе у проверене програме, јер ће тако развијати своја интересовања и откривати нове, дивне могућности за лични развој и напредовање.

Док смо тако ћаскали, један пас је пролазио туда. Позитивна енергија коју смо произвели му је одговарала, па је одлучио да остане са нама. Није нам сметао, а ни ми њему...

Разговору је присуствовала и Младенова учитељица Мирјана Лазић. Модератор разговора била је Драгана Милорадовић, педагог која је и снимила и фотографисала овај сусрет. Помоћ и подршку у организовању овог сусрета указала је Вера Михаиловић, учитељица и Младенова мајка.

Извештај урадила:
Драгана Милорадовић, педагог